ŞAKA

— Kürekleri sabahtanberi hep sen mi çekiyorsun?..
— Ne yapayım, başka çektirecek kimse bulamadım!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Ah bu şemsiye derdi... (Yazısız hikâye)

— Galiba şaşırdınız, şekerin birini yanlışlıkla çantanıza attınız!..

— Ah, kusuruma bakma kardeşim.. Bir ara kendimi lokantada zannettim de...

— Evli misiniz?..

— Hayır, sadece merdivenden düştüm..

AVA GİDEN AVLANIR!..

— İşte talih böyledir azizim... Tesadüfler karşımıza mini mini bir tavşan olsun çıkarmadı...

Güç beğenir seyirci — Sahiden gazeteyi okuyor mu?.. Yoksa numara mı yapıyor herif!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 207

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 17 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

«Damlaya, damlaya göl olur..» Amma bekliyen insanın canı çıktıktan sonra.

●

Kadın öyle acayip bir çiçektir ki kokladıkça açılır.

●

Dostluk şimşeğe benzer, ne kadar karanlıkta çakarsa o kadar parlak görünür.

●

Zarif bir söz, mânasız birçok kitaba tercih edilebilir.

●

İnsan, her düşündüğünü söylemeye borçlu değildir, fakat her söylediğini düşünmeye mecburdur.

●

Aşka en çabuk ve en kolay inananlar kadınlardır.

●

Zenginlik, birçok ahmaklara zekâ maskesi giydirir.

●

Her şey taklit edilebilir, fakat zarafet asla!..

●

— Yağmur yağıyor, ıslanacağız, hızlı yürü!..

— Şu bayanın şemsiyesinin altına girelim..

— Aman birader, o zaman adamakıllı ıslanmaktan korkarım..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 207

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 17 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

KAÇAKÇILIKTA BİR YENİLİK!..

DÜN... BUGÜN...

ZAVALLI DOKTORLAR

Doktor milleti yamandır. Onlar olmasa halimiz neye varır? Hemen Allah ellerine kimseyi düşürmesin! Bir kere düştünüz mü hesabınız tamamdır. «Hekimler cellât değildir. Hastayı öldürmezler; süründürürler.» Doktorlar hakkındaki bu kanaat benim fikrim değil, 300 sene evvel yaşamış bir komedi muharririnin. Şimdiki doktorların acemisi öldürüyor, ustası süründürüyor. Üstelik paranızı da alıyorlar. Her birinin vizitesi en az on lira. Yine de şu son kazanç vergisinden affedilmek için sızıldanıyorlar. Hayret!

●

EVLER ve SARAYLAR

Bu hafta içinde üç kitabevi açıldı. Bunlardan ikisi ev, biri saray. Nedense Babıâlide açılanlar alçak gönüllü, mütevazi birer ev. Öteki lüks sarayın nerede olduğunu tahmin edersiniz: Beyoğlunda...

Eskiden saraylar İstanbul tarafında idi: Topkapı sarayı gibi... Şimdi Beyoğluna nakletti: Saray sineması, Saray Parfümörisi, Saray kunduracısı, Kitap sarayı gibi... Bakalım Beyoğlu saltanatı daha ne kadar sürecek!.

●

MAKARA

Adam başına birer makara dağıtılacakmış. İğne iplikle herkesin münasebeti vardır: Harp çoğumuzu iğne ipliğe çevirdi. Fakat makaranın ne lüzumu var? Hayır, sözümü geri aldım. Lüzumu var: Böyle kararlar karşısında makaraları koyuvermek için!.

●

BİR HAKİKAT!..

Uzun tetkikler, müzakereler, münakaşalar nihayet bir hakikatin keşfine imkân bırakmış: İstanbulda odun bol imiş! Bu odun bolluğunu Şimal Kutbunu keşfeder gibi bulmalarına şaştım. Siz söyleyin, ilk tahsil çağında yirmi dokuz bin çocuğunu okutmıyan bir şehirde odun bulunmaz olur mu?

●

ŞİRKET!..

İnsan romanlarda okusa hayal mahsulü diye inanmıyacak. Hakikat olduğunu öğrenince ne yapar, varın siz kıyas edin... Hayatın bu kadar ucuz ve bu kadar tuzlu olduğu şu buhranlı günlerde, gayesi «karaborsacılık» yapmak diye açıklanan bir şirket kurulmuş. Karaborsacılık ne demek? Hırsızlık!..

Şirket azasından bir zatı muhterem görüşen muharririmize bu ticaret dehası aşağıdaki beyanatta bulunmuştur:

— Birçokları şirketimizi denî ve aşağılık bulacaklardır. Bu hususta tamamen aldandıklarını temin edebilirim. Şirketimiz «ittihat kuvvettir» gibi asîl bir iş birliği düsturuna dayanmaktadır ve tamamile modern bir zihniyetle kurulmuştur. Sorarım size, büyük sermayelere ihtiyaç göstermiyen hangi ticarî iş vardır? Karaborsacılık asrımızın en son icadı olduğuna göre bu muazzam işe ferdî sermaye ile girmeğe elbette imkân yoktu.

— Şirketiniz nasıl bir şirketti?

— Elbette anonim bir şirket. Sermayesi halkın, zarar edilirse zararı halkın. Kârı da müessislerinin.

— Şirket azalarına kâr dağıtmayacak mıydı?

— Aman bayım, halktan aldığımızı halka dağıttıktan sonra şirketin mânası kalmaz ki... Karaborsacılık gayesine uygun olmazdı bu. Yalnız ufak bir hatamız oldu...

— Nedir o?

— Şirketi bir türlü tescil ettirmedik!

Muharririmiz bu cür'et karşısında pes demek mecburiyetinde kalmıştır.

●

BÜRO..

Maliyede müracaatleri tetkik için bir büro kuruldu. Müracaatler çok olmalı ki bir büro tahsis edilsin.. Yoksa birkaç varlık vergisi kaçakçısı gibi mahlûkun müracaati için elbette büro kurulmaz. Bu kabil müracaatleri tetkik için zaten Ahmet Emin bir büro kurmuştu ama, borusu çok ötmeden, çanına ot tıkandı.

Herhalde, maliyede gelişmesini temenni etmiyeceğimiz tek büro bu olacak!

Şakacı

RÜBAÎ...

Yandık karaborsayla ezelden derken
Şirket kurmuş şimdi de onlar alenen
Zengin para yer, halk ne yesin ey Deli Derviş
Soyguncu bugün her . . . . kasden yer.

DELİ DERVİŞ

BURSA MEKTUBU

Yazan :

Necdet Rüştü EFE

Yine bir yel üfürdü
Bizi Bursaya doğru.
Mudanyaya götürdü
Anafarta vapuru.

★

Tekne canından bezgin
Uskur dönmez; Yarabbi!
Dolmuş bir sürü gezgin
Balık istifi gibi!..

★

Şu vapura binerken
Yola çıksaydık yaya;
Varırdık daha erken
Karadan Mudanyaya!..

★

Geç vakit erebildik
Menzile, şükür hele!..
Çoluk çocuk ezildik
Verilirken iskele!..

★

Ben, bir kaç arkadaşım,
Kaptı-kaçtı'ya dolduk:
Aman kolum, vay başım..
Sarsıldık, turşu olduk!..

★

Yol düz, temizdi gayet,
Güzel asfaltı aştık.
Biz, Bursaya nihayet
Bir saatte ulaştık.

★

Ve selâmün aleyküm
Uğradık ahbaplara.
Şu oldu ilk gördüğüm
Hüzün veren manzara:

★

Ahmet Vefik Paşanın
Yaptığı uzun cadde
— Yeni açılmış sayın —
Yine o eski halde!..

★

Bursada çok cami var,
Bursalılar pek sofu.
Binamaz diye kovar
Ben gibi feylesofu!..

★

Pek rahattır maşallah
Çekirge otobüsü.
Nakleder maazallah
Bu izdiham tifüsü!..

★

Rütubetli Bursada
Kışın azaptır ömür:
Ormanları çoksa da,
Yoktur bir kilo kömür!..

★

Otur Ada-Palasta,
Sakın geçirme zaman:
Romatizmalı hasta
Orada bulur derman-..

★

Uğradık İskendere
Kebab yiyelim.. dedik.
Bekledik — Kırk bir kere —
Üç saat sonra yedik.

★

Düşünerek gidiyor,
Bay Tahsin vermez selâm.
Hem hukukçu, hem doktor..
Âlim adam vesselâm!..

★

Bay Hakkı Hepileri,
Ve Bay Ali Diriker;
Bir lâhza durmaz geri,
Çalışırlar beraber!..

★

Unutulmaz bu acı,
Şehri gezdik bir ara.
Bizden her arabacı
Aldı avuçla para!..

★

(Yeşilli) dir şüphesiz
Müzelerin ulusu.
Gül, gonca, çiçek, filiz;
Park olmalı avlusu.

★

Artık sıvayıp kolu
Bu işi yapmalı tez:
Virandır sağı, solu;
Neden temizlenilmez?..

★

Muhabbeti Ahmet'in
Kalbimizde duracak.
Azmi Ali Hikmet'in
Bitmez; işler kuracak.

★

Dostları birer birer
Anmaya vesile bu.
İşte burada biter
Bizim Bursa mektubu!..

Necdet Rüştü EFE

BEDİA FONŞTATSER
Şehir Tiyatrosunun her dem taze san'atkârı:

KİBAR HIRSIZ...

Haftanın Dedikodusu

(Meşhur kibar hırsızın Eskişehirde yakalanması üzerine bir muharririmizi onunla konuşmağa memur ettik. Bu kısa mülâkatı aynen neşrediyoruz:)

Tevkifhaneye gittim ama, orada bulacağımı hiç de sanmıyordum. Beni bir salona soktular. Üç kişi vardı. Biri 679 liralık dilenci, öbürü herhalde elinden kaza çıkmış bir profesör veya âlim, daha öteki de şık fakat her hali dolandırıcı olduğunu söyliyen biriydi. Hemen yanına gittim.

— Gün aydın..

— Zabahın galimera..

Şaşırdım:

— Siz kibar hırsız değil misiniz?

— Yoh.. Ben vurguncuyum.. Hırhız değülüm..

— Peki Muzaffer Aydın kim?

Benim profesör veya âlim sandığım gözlüklü, mütefekkir kafalı adamı gösterdi. Ona döndüm:

— Gün aydın!

Dedim. Kısaca mukabele etti:

— Thenk!

Ve konuşmağa başladım.

— Hayret! Sizi burada bulacağımı hiç sanmamıştım.

— Niçin? Ben namuslu bir vatandaşım. Biraz işim vardı ve izin istesem vermiyeceklerdi de Eskişehire kadar habersiz şöyle bir uzandım. Maksadım işimi görünce teslim olmaktı. Tevkifhane kış için mükemmel bir villâdır.

— Demek Muzaffer Aydın sizsiniz!..

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Bir siyah tayyör yaptırdım, tam 300 liraya çıktı!..

— Vay... Kocan kara borsacılığa mı başladı?..

TELEVİZİYON MODASI BİZDE DE BAŞLARSA...

Şarkı söyliyen — «Kollarına al beni!...»

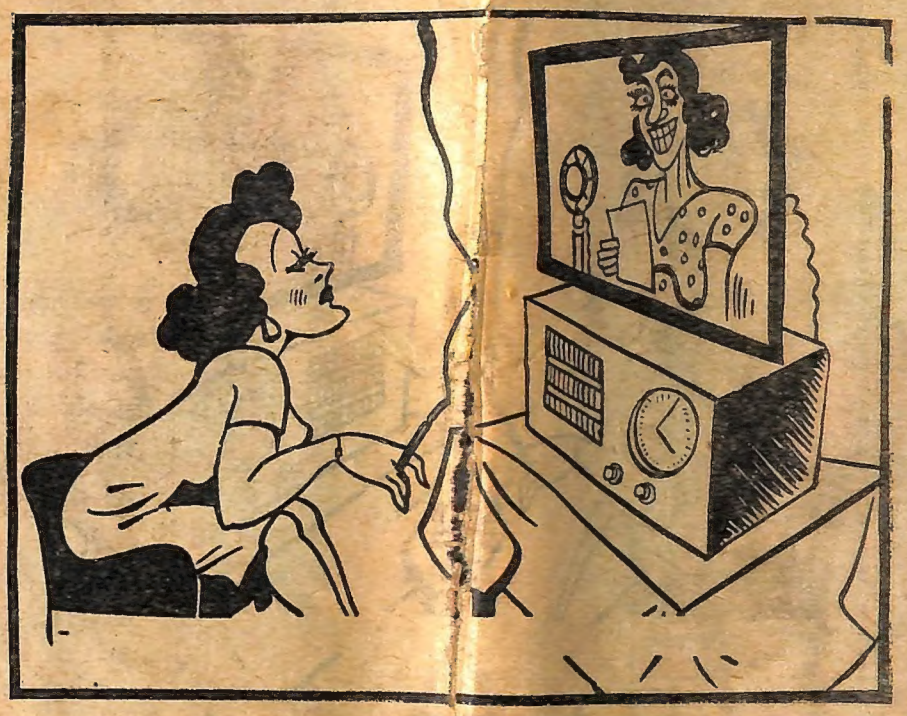

— Sayın dinleyiciler, şimdi (Kadınlar nasıl güzelleşir?) adlı konuşmama başlıyorum!..

— Aziz dinleyiciler, şimdi size şişmanlamanın sırlarını öğreteceğim!..

— Bir siyah tayyör yaptırdım, tam 300 liraya çıktı!..

— Vay... Kocan kara borsacılığa mı başladı?..

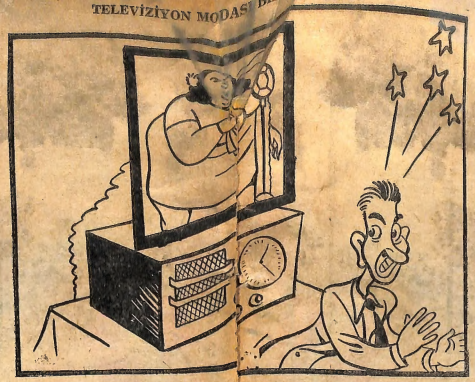

Şarkı söyliyen — «Kollarına al beni!...»

— Sayın dinleyiciler, şimdi (Kadınlar nasıl güzelleşir?) adlı konuşmama başlıyorum!..

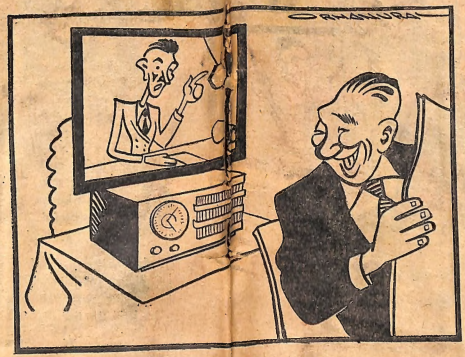

— Aziz dinleyiciler, şimdi size şişmanlamanın sırlarını öğreteceğim!..

— Evleneceğim adamın istikbali çok parlak!..

— Tüccar mı?..

— Hayır memur, fakat ayni yardımı var, pamuklu ve manifatura küponları var, daha neler de neler!...

TELEVİZİYON MODASI BİZDE BAŞLARSA...

Şarkı söyliyen — «Kollarına al beni!...»

— Sayın dinleyiciler, şimdi (Kadınlar n güzelleşir?) adlı konuşmama başlıyorum!..

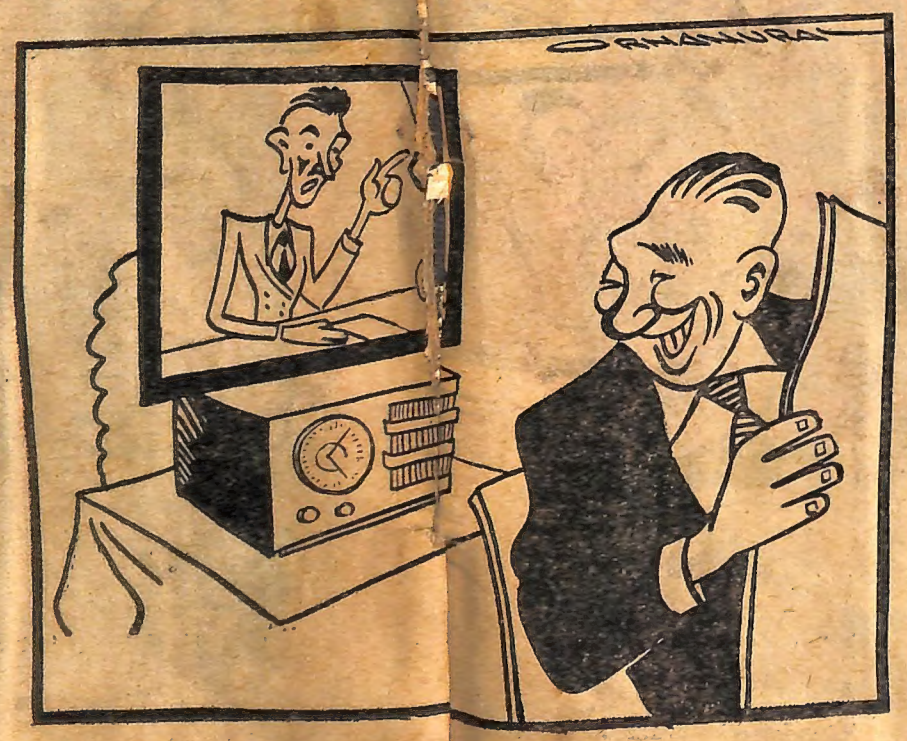

— Aziz dinleyiciler, şimdi size şişmanla ının sırlarını öğreteceğim!..

— Evleneceğim adamın istikbali çok parlak!..
— Tüccar mı?..
— Hayır memur, fakat aynî yardımı var, pamuklu ve manifatura kuponları var, daha neler de neler!...

— Yeni açılan kitapevlerine ne dersin?. Halkımız okuyor değil mi?..
— Evet, yalnız vitrinlere bakıp kitapların isimlerini okuyorlar..

PİYASAYA HAFİF ALKOLLÜ İÇKİLER ÇIKARILIYOR..

Polis — Hafif içki mi içtin, baksana adamakıllı sarhoş olmuşsun!..
Sarhoş — Vallahi bayım, öyle hafifledim ki cebimde metelik bile kalmadı.

— Bursada bir (Yiğitler maçı) olmuş.. Oyun çok sert ve kırıcı olduğundan yarıda bırakılmış!..
— Desene, oyuncular yeğitliklerini göstermişler...

GRİLİ ADAM...

Yazan: Cemil Cahit CEM

Dalgınımdır. Öyle, yolda yürürken her şeyin farkına varamam. Ama bu dalgınlık, allâmelikten ileri gelen bir şey değil.. tabiat işte.. bir sürü hatalarım arasında, bir tane de böylesi var. Diyeceğim şu ki dalgınımdır ve yolda yürürken ne sağa sola, ne de önüme ardıma baktığım olmaz. Fakat, nasıl oldu bilmem... Tam köşeyi dönüyordum. Gözüm yere ilişti... İlişince de, ne yalan söyleyeyim, yüreğim hop ediverdi.

Koskoca bir cüzdan.. şişkin mi şişkin!. yastık gibi.. tam önümde, adımımı atacağım yerde duruyor İster istemez başım sağa, sola ve arkaya döndü. Kimseler yok.. varsa bile, hiç değilse bana bakan yok. Pabucumun üstündeki toz, sinirime dokunmuş gibi eğildim. cüzdanı nasıl elime aldığımı bir ben bilirim, bir de Tanrı.. Ama doğrulur doğrulmaz, yanı başımda bir adam sesi de duymadım değil... Gri esvaplı tıknazca bir adam.. Garip garip yüzüme bakarak, sanki içimden geçenleri okumak istiyormuş gibi gözlerini süzerek geçti... Acaba gördü mü? Bu kadar yakınımda olduğuna ve bu çeşit baktığına göre, görmemesine imkân yok. Cüzdan o kadar kabarık ki tekrar yere bırakamadım.. Adam sende.. şimdi şuracıktan defolur giderim. Olmazsa tramvaya binerim, otobüse atlarım, taksi alırım... Herif peşime düşse bile izimi kaybetmenin çaresine bakarım..

Hızlandım. Cüzdan elimde duruyor. Gözlerimle etrafımı kolaçan ediyorum... O ne ya? Grili adam yine yanı başımda.. Dik dik yüzüme bakıyor. Hayy Allah kahretsin!. Bu da nereden çıktı şimdi?.

Hemen önümden bir tramvay geçiyordu, atlayıverdim.

— Üç aylık maaşımı aldım, pazara çıkıyorum!..
— Yaa.. acaba bir aylık bir şey alabilecek misin?..

BİR DİLENCİNİN CEBİNDE 630 LİRA ÇIKTI — Gazetelerden.
— Şu adamın cebindeki banknotlara bak yahu!..
— Acaba hangi köşe başında dileniyor?..

Cüzdan hâlâ elimde.. Kalabalıkta çabucak cebime kaydırdım... Şimdi tenhaca bir yerde açıp içine bakıvermeli!. Acaba beş yüz mü, bin mi, beş bin mi, ne var?. Şişkinliğine bakılırsa bir hayli olacak.

Biletciye bilet parası aranırken gözüm sağa kaydı. Yüreğim ağzıma geliyordu az kalsın!. Grili adam da bizim tramvayda değil mi? Bu ne ya? Neden peşime düştü, neden dik dik bakıyor bana böyle? Cüzdanı aldığımı gördü de ortak mı olacak? Yoksa... Yoksa polis filân olmasın?

Bu düşünce, yüreğimi bir kere daha hoplattı. Hayır, öyle de garip garip bakıyor ki yüzüme!

İlk istasyonda inmeği kurdum. İndim de.. bakıyorum, sağa sola sapan bir sürü sokak var. Şöyle arkaya doğru bir göz attım.Aman Yarabbi!.Grili adam da ayni istikametteki sokaklardan birine sapmıyor mu? Neyse.. o başka sokağa girdi, ben de bir başkasına girdim.. artık yolumuz ayrıldı demektir. Rahat rahat yürüyorum..

Farkında olmadan hayli yürümüşüm.. bir de bakayım, Kabataşa gelmemiş miyim!. İşte önümde bir park var.. Kanapeye çöktüm.. tam cüzdana el atacağım, ansızın yanımda bir polis memuru peyda oluverdi.. şarkkadak düşüp bayılmadığıma hâlâ şaşıyorum. Güneş altında çok yürümüş olacak ki terlemiş, biraz dinleniyor gibi bir hali var.. var amma yan yan bana bakmayı da ihmal etmiyor. Sakın bu, demincekki grili adamın gönderdiği, beni kollayan bir memur olmasın?.. Evet evet.. gözetlediği besbelli.. bak başıma gelen şu işe! Demek ki o grili memurmuş. Muhakkak öyle olacak!. Cüzdanı alırken gördü. Kendisinden kaçtığımı da sezdi. Şimdi peşime başkasını yolladı.

Çaresiz kanapeden kalktım.. Yola koyuldum. Biraz ileride Dolmabahçe var. Oradan Taksime doğru çıkarım. Artık, iz kaybetmek dediğin böyle olur.

Dediğim gibi yaptım.. şöyle bir hızlanış hızlandım. Ayaspaşaya tırmanan yokuştan ver elini Taksim dedim ve ancak Geziye gelince durmak aklıma geldi. Mermer merdivenlerden çıkıp gözümü bir kanapeye attığım vakit soluk soluğa idim. Baktım ki arkamdan memur filân da gelmiyor. Ooh! Neyse kurtulduk.. elim, hemen cebime gitti. Tam cüzdanı çıkaracağım... Yanı başımda bir oğlan! bir de bakayım ki... Grili adam, yanımda, kanapede oturmuyor mu? Aman Allah!. Yerimden nasıl fırladığımı ve nasıl yola koyulduğumu, bir ben bilirim bir de Tanrı!.. Maraton yarışına çıkmış gibi koşuyordum. O hızla bir takım merdivenlerden inmişim, koşmuşum filân.. nihayet demir bir kapıdan girince, ağaçlık bir yerde bulunduğumu sezdim. Meğerse, Belediye Gazinosunun bahçesiymiş... Hah, burası iyidir.. kalın kalın ağaçlar da var. Birinin dibindeki sıraya çökerim, kimseye görünmeden şu cüzdanı bir muayene ederim...

Bahçenin en dibinde bir ağaç buldum. Fundalıkların arkasındaki kanapeye kendimi atıp derin bir oh çektikten sonra elimi cebime atmam ve cüzdanı çıkarmam bir oldu...

Grili adam! Evet, vallahi billâhi grili adam!. Hem de tam yanı başımda...

Sapsarı kesilmiştim. Besbelliydi ki, kurtulma ümidi kalmamıştı. Gözlerimin önüne kelepçeli halim geldi. Cüzdanlı elim, gayrı ihtiyarî uzandı:

— Vallahi bir yerden çalmadım memur bey. Sokakta buldum. Zaten şimdi götürüp karakola teslim edecektim.. Vallahi, billâhi!

Birden Grili adamın da eli bana doğru uzanmaz mı? Ve sesi, aksi sadam gibi tekrar etti:

— Vallahi, bir yerden çalmadım memur bey!. Sokakta buldum. Zaten şimdi götürüp karakola teslim edecektim.. Vallahi, billâhi!

Onun da elinde şişkin, kaba bir cüzdan vardı!

Cemil Cahit Cem

KİBAR HIRSIZ

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

— İnanamıyorsunuz değil mi? Bazan ben de inanamıyorum. Fakat bunda şaşacak bir şey yok. Dışarıda bir sürü haydut serbestçe gezerken beni yakalarlar. Çünkü felek dedikleri döneğin biridir.

— Yanlış, dedim,

Zira feleğin meşrebi nâsazı dönektir.

— Hakkınız var. Kolejde okuduğum için türkçe şiirleri iyi bilmem.

— Vaziyetinize rağmen neşelisiniz..

— Elbette, mesleğimde böylelikle muvaffak olabilirdim. Malûm ya, aslan da insanı gülerek öldürür.

— Yanlış, dedim,

Şirin dahi kasdetmesi câna gülerektir!

— Hakkınız var. Ben öyle yaptım. Profesör veya teknisyen olmak mümkünken daha rahat bir yol buldum ve bu işte karar kıldım. Çünkü, malûm ya, dayalı direk iyi yemiş verir!

— Yanlış, dedim,

Manendi şecer nâbit olur sâbit olanlar
Her kangi işin ehli isen anda devam et!

— Haklısınız, fakat farsça bilmem. İşte bu işte devam edecektim, fakat bırakmadılar. Yoksa çok mücevher, kürk ve saire kaldıracaktım. Hoş bunlar öğünülecek şeyler değil, fakat malûm ya Çingene oğlan kahramanlık taslarken...

— Yanlış, dedim,

Şecâat arzederken merdi kıpti sirkatin söyler.

— Haklısınız!. Nihayet yine içeri düştün.

Bu sefer, yine yanlış bir şey söylemesine vakit bırakmadan atıldım:

— Çünkü tilkinin dönüp dolaşarak geleceği yer kürkçü dükkânıdır..

Ve bu aydın hırsıza veda ederek tevkifhaneden ayrıldım. O hâlâ arkamdan:

— Maamafih. büsbütün suçlu sayılmam, bu zamanda hırsızlık bile bilgi istiyor. Eğer Tarzan filimlerini görmemiş, mektepte spor yapmamış olsaydım Eskişehire gitmek için vapurdan nasıl denize atlar da kaçardım?

Diyordu. Bu sefer ben tekıarladım:

— Haklısınız bayım, haklısınız!.

Muhabir

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 21 —

Rezzanın aklına birdenbire oturdukları köşkün arka tarafındaki bahçıvan kulübesi geldi. Bazan postacılar yanlışlıkla mektupları bu boş kulübenin kapısından içeri atarlardı. Köşk başka caddede, bahçıvan kulübesi, arkada, uzakta ve öbür caddede idi. Buranın adresini Ertuğrul'a vermek pekâlâ kabildi.

Ve kendisinin de şaştığı bir kararla delikanlıya:

— Size bir arkadaşımın adresini vereyim... dedi. Yazınız...

Bunu nasıl söylemişti?.. Hayret ediyordu. İçinde gelecek aşk mektuplarının ılık heyecanı vardı. Boş duran bahçıvan kulübesini düşünüyordu. Postacı bunun kapısının altından mektupları atacaktı.

O da kulübeye girip bunları alacaktı.

Genç adam derin bir saadet içinde cebinden küçük bir defter çıkardı. Sabırsızlıkla mırıldandı:

— Söyleyiniz, sizi dinliyorum.

Rezzan bir rüyanın içinde imiş gibi yavaş sesle kulübenin adresini söylerken bir aralık gözleri Ertuğrul'un elindeki küçük deftere ilişti. Hayretinden donakaldı. Zira defterin üzerinde «Kau - Kah» ismini okumuştu. Kau - Kah, yani kocasının sahibi bulunduğu şirket!..

Heyecanla sordu:

— Bu isim nedir?..

Genç erkek gülümsedi:

— Çalıştığım şirketin ismi... Ben orada memurum!..

— Yaaaa...

Ertuğrul onun kolunu tuttu.

— Ama çok daha büyük projelerim var Rezzan... Maamafih burada da beni pek seviyorlar. Şimdiden ehemmiyetli bir servisin başına verdiler... Niçin öyle daldınız?..

Rezzan silkindi. Ertuğrul devam ediyordu:

— Zaten paranın ne ehemmiyeti var ki?.. İnsanın saadeti tam olduktan sonra... Lâkin daha önümüzde öyle uzun ve sayısız günler var ki çalışırız, zengin de oluruz, değil mi Rezzan?..

Delikanlı hülyalarından bahsederken hep cemi' sigası kullanıyordu. Sanki beraber seyahat etmek üzere bir vapura binmeğe hazırlanıyorlarmış gibi daima «yaparız, ederiz» diyordu.

Kulübenin adresini deftere kaydettikten sonra «Kau - Kah» daki kendi adresini de Rezzana verdi.

Ayrılırken:

— Her gün şirkete«acaba mektup var mı?..» diye sonsuz bir heyecanla ve koşa koşa gideceğim... dedi..

∴

Öğle üstü Rezzan bahçenin arka tarafından geçti. Bir aşk randevusuna gidiyormuş gibi müthiş bir heyecan içinde idi. Kasımpatları tarhını döndü. Camekânlı kış bahçesinin yanından kıvrıldı. İşte boş olan bahçıvan kulübesi... Elindeki anahtarla kapıyı açtı. İçerisi rütubet ve boş evlere mahsus o acayip koku ile dolu idi.

Gözleri loşluğa alışınca ilerledi. Kendisi kulübenin arka kapısından girmişti. Öteki caddeye bakan bu taraftaki sokak kapısının hemen altında dört köşe bir beyazlık farketti. Mektup!..

Yürüdü. Aldı. Ve hemen eşiğe oturarak zarfı yırttı. Kalbinin çarpıntısını köşkten duyacaklar sanıyordu. O kadar hızlı atmakta idi.

Bu Ertuğrul'dan gelen beşinci mektuptu.

Okumağa başladı. Mektubunun bir yerinde adam şöyle diyordu:

«Dün gece rüyamda akasyalı evi gördüm. Pencerelerinde en mütevazı cinsinden basma dal perdeler vardı. Camlardan biri açıktı ve oradan sen bakıyordun. Gûya ben işimden dönüyormuşum.. Yorgunmuşum. Sen beni pencereden görüyorsun. Ve karşılamağa koşuyorsun... Çocukluğumdanberi birçok büzel, tatlı rüyalar gördüm ama... Hiçbiri bunun kadar doyulmaz değildi.»

Akasyalı ev... Ertuğrul'un mektuplarının en mühim dekorlarından biri de bu idi.

Daha bunlarda ne güzel çılgınlıklar ne harikulâde delilikler, ne tatlı çocukluklar vardı. Rezzan bütün mektupları hayal kulesindeki duvarda, gizli çekmecesinde saklamakta idi.

Şimdi artık bu kuleye daha fazla alışmıştı. Orada daima bir surahi likörü vardı. Bir büyük kutu kokulu sigara da alıyordu. Kapıyı kilitledikten sonra saatlerce bu mektupları üst üste kimbilir kaçar defa okuyordu. Bunlar kendisine değil 71 Rezzana yazılan mektuplardı. Ve içindeki fikirler ,hisler itibarile de Erikli Yaylâdaki kaynaktan süzülen sudan çok daha berrak ve temizdiler.

Ertuğrul her mektubunda ondan cevap istiyordu. Gittikçe 71 leşen Rezzan da hayatında ilk defa bir aşk mektubu yazmak istiyordu. Bir kere tecrübe etti. Beğenmedi. Yırttı. Bir kere daha yazdı. Yine beğenmedi. Vazgeçti. Bir hafta sonra oturdu. Tekrar uzun uzun yazdı. Artık bunu postaya verdi. Ertesi günü Ertuğrul'dan gelen mektup 12 sahife idi. Nelerden bahsetmiyordu ki... Bir yerinde de gayet garip bir havadis veriyordu. Diyordu ki:

«İlk defa olarak anneme senden bahsettim. Ve yine ilk defadır ki annem benim ağzımdan bir genç kızın bahsini dinledi. Bunun için seni çok merak etti. Görmek, konuşmak için çıldırıyor. Sana daha şimdiden sevgi bağladı Âdeta kendin görünmeden, evimizde yerin var...»

Bu cümleler Rezzanı ağlatacak kadar mütehassis etti. Ve o kadar da korkuttu. Çünkü Ertuğrula dünyanın en büyük yalanını söylemişti. Ve genç adam bu yalancı temelin üstüne ne olmıyacak hayaller, ne divanece saadet yuvaları kurmakta idi.

Rezzanı hâlâ genç kız zannediyordu. Şimdi bu zanna uygun düşmek için, başı boş bir genç kız, 71 numaralı mektepli kız olmak için Rezzan nelere razı değildi ki... Ömrünün yarısını vermeğe...

İşte o zaman akasyalı ev, kendisini merak eden ihtiyar anne... Ve delicesine taşkın mektuplar... Bütün bunlar onun ne derece hoşuna gidecekti!.. Lâkin ne çare ki kat'iyen dönülmesine imkân olmıyan bir yolu bitirmiş ve tâ öteki ucuna kadar gelmişti. Bir an Ertuğrula her şeyi söylemeği düşündü. Sonra bundan vazgeçti. Hayatında ilk defa bir erkek kim olduğunu bilmeden, kocasını tanımadan onu hakikaten seviyordu. Ertuğrulun istediği «Çirkin Adamın Karısı» değildi, «71 Rezzan...» dı.

Ve Rezzan delikanlının başının içindeki bu hayali yıkmağa hiçbir vakit cesaret edemiyecekti.

Geceleri rüyalarında akasyalı evler gören yakışıklı genç memur, hiçbir zaman umumî direktörünün genç karısını sevdiğini bilmiyecekti!.. Hiçbir zaman ...

∴

Böylece uzun bir müddet geçti. Şimdi Rezzan Ertuğrula her gün bir mektup yazıyor.

Delikanlı her gün masasının üstünde ince, uzun bir zarf bulmaktadır. Rezzanın bu mektuplarda kullandığı acayip bir mürekkep vardır. Bu mürekkep de, onun kalemi de Rezzana tâ Amerikadan hediye gelmiştir. Kalemin ucundan çıkar çıkmaz saniyesinde kuruyan bu tatlı yeşil ve ışıltılı mürekkebi farketmektedir. Genç adam için yaşamanın tek münası yeşil mürekkepli mektupları okumaktır.

— Devam edecek —

Buruşukluklarımı Nasıl Giderdim.

Güzellik Mütehassıslarının ve sözde "Buruşukluklara karşı" müstahzaratın ademi muvaffakiyetinden sonra

EVİNDE YAPILACAK BASİT BİR TEDAVİ HARİKA YARATIYOR.

Akşamları yatmazdan evvel, terkibine genç hayvanların hüceyrelerinden istihraç edilen BİOCEL karıştırılmış bir krem tatbik ediyorum. Bu, tıpkı cildinizin BİOCEL'i gibidir. Sihriâmiz olan bu cevher sayesinde zayıflamış cildiniz beslenecek, tazeleşip gençleşecek. Bu cild gıdası, bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşf ve hali hazırda pembe renkteki Tokalon kreminin terkibine ithal edilmiştir. Her akşam yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan bu BİOCEL'li kremi kullanınız. Sabahları da beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. O, cildi besler, açık mesameleri sıklaştırır ve «Makyaj» için mümkün olan en mükemmel bir esas teşkil eder. Bu iki kremin istimalinde müessir neticeler garantilidir. Aksi halde verdiğiniz paranın iki misli iadç olunur.

"AYLIK ANSİKLOPEDİ,,

Beşinci Sayısı Çıktı

Bu nüshada günün alâkalı mevzularından başka Millî Şef'in; doğumlarının altmışıncı yıl dönümü münasebetile çok mufassal, muhakkak surette en doğru ve hiç bir yerde çıkmamış kısımları muhtevî hal tercemeler vardır.

BİR HAKİKAT

Parlaklık ve elmastı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SINGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 30

ÇAMAŞIR İPEĞİ
ASLAN
ALAMETİ FARİKA
Sicil No 7519

30 senedenberi şöhret kazanmış olan hakiki A. T. ASLAN marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek tuhafiyecilikte arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumi deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük cami karşısında Kefeli han altında No. 12

TEMEL FRANSIZCA

Yazan ABBAS TEMİZER

DİKKAT!

Fransızca lisanını, az zamanda, kolay ve çabuk öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı okumaya mecbursunuz.

En son öğretim metotlarına göre yazılmış olan TEMEL FRANSIZCA size Fransız dilini en kısa bir zamanda muhakkak ve mükemmel öğretir.

Fiyatı 200 kuruştur.

KUREYŞ BAKİRESİ

C. ZEYDAN'dan tercüme

Bu kitap, İslâm tarihinin en kanlı vak'alarını anlatan bir şaheserdir.

Osmanın şehadeti ve onu takip eden binbir entrikalar; Ali'nin halifeliği ve bu sırada vuku bulan büyük savaşlar. Bütün bunlar ve o devrin içtimaî hayatını tasvir eden hâdiseler arasında bulan heyecanlı ve acıklı bir aşk macerası. Bu enfes hâdiseleri Kureyş Bakiresi adlı eserde okuyunuz.

Fiatı: 200 kuruş

Bütün Kitapçı ve Bayilerde bulunur.

TOPTAN SATIŞ YERİ

AHMET SAİT OĞLU KİTABEVİ

İst. Cağaloğlu yokuşu No. 17/1

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

○○○

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren,* ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renkleriyle süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İktibas hakkı mahfuzdur)

JURNALCILIK

Mümeyyiz Bey — Bir kaç gündür yüzün gülüyor Kâtip Efendi, artık müzayakadan, aç çocukların feryadından şikâyet etmez oldun.. ne oldu.. bir hazine mi buldun.. hayırdır inşaallah?...

Kâtip Efendi — Mabeyn-i Hümayun-u Cenab-ı Mülûkâneye üç jurnal takdim ettim.. İki Tıbbiyeliyi bir Jön-Türk Fizan'a sürdürdüm.. İki senelik maaşım miktarında İhsan-ı Şâhâneye nail oldum. Şimdi de bizim Reis Bey hakkında bir jurnal takdim etmek üzereyim. On senedir bir türlü inhamı yapmıyor.. Bakalım görsün gününü...

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. B. Uzman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası